

Estupefacció energètica

Si hi ha una *tempesta perfecta* –amb perdó per l'abús de títols de pel·lícula fàcils i recurrents–, és la que pateix l'Estat espanyol en el que podríem denominar *front energètic*. Mai ningú havia acumulat tantes equivocacions en un flanc tan estratègic per a l'economia d'un país. Espanya, com tants altres Estats d'aquesta part del món presumptament civilitzat, no genera recursos propis. Depèn exclusivament dels que li arriben dels països productors. Productors de gas o de petroli. Potser l'única decisió encertada que ha pres l'administració –paradoxalment franquista– va ser fer cas de les teories de Pere Duran Farell, que va estructurar la distribució de gas natural en uns moments en què la seua proposta podria haver estat considerada un deliri.

Tret d'aquesta excepció, tot han estat errors. L'intervencionisme dels successius governs espanyols ha convertit el sector energètic en un caos en què els més espanyolats s'aprofiten tant com poden. El preu de la llum a Espanya és dels més abusius del continent i les grans companyies fan l'agost enmig de les protestes dels usuaris i d'una teranyina normativa i burocràtica que s'enreda amb cada nova decisió. La crisi del 73 va demostrar que dependre dels països productors del petroli era una enorme error. A partir d'aquell moment, cap de les alternatives que han anat encadenant-se han resolt la situació. A partir del final de la dècada dels 60 es van construir centrals nuclears, però els riscos que comporten i la protesta popular van aconseguir que els governs de Felipe González descartaren fer-ne de noves. Les anomenades *energies alternatives* no han pal·liat la mancança.

L'opció de José Luis Rodríguez Zapatero, que va multiplicar les subvencions públiques, ha multiplicat el deute que l'Estat manté amb els productors i les grans companyies. Els defensors de l'energia eòlica i la solar addueixen que tot s'ha fet malament i sempre amb un criteri que no ha deixat d'afavorir les grans empreses. És possible. Però, siga com siga, tampoc no sembla raonable que el cost de produir una energia "més barata" i sostenible haja desembocat en unes contribucions públiques enormes i un rebut de la llum insuportable per a empreses i particulars. En una economia tan intervinguda i controlada com l'espanyola, el desconcert –o les complicitats– de l'Estat ha engrandit el problema. L'energia a Espanya és cara, ningú ha estat capaç de definir una alternativa global sensata i, mentrestant, els pedaços que hi van aplicant les administracions –com ara les que ha perpetrat el Govern de Mariano Rajoy– no resolen res i allarguen dependències cròniques. I la roda continua girant...

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.
Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.
Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.
Web: <http://www.eltemps.cat>
Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.
subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
President del consell d'administració: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.
Director de continguts: Àlex Milián.
Coordinadora: Sumpsi Palau.

Redacció de València: Xavier Aliaga, Víctor Maceda
i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Àlex
Milián.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-
Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyís,
Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador Cot, Martí
Dominguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu,
Àlex Gorina, Eva Javier, Alfons Llorenç, Glòria Marcos,
Júlia Marhuenda, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan
F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta Pessarrodona,
Josep Ramoneda, Ferran Sàez Mateu, Josep Maria
Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier
Vinader.

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
David Garrido, Salva Giménez, Ricard González, Joan
Antoni Guerrero, Rossanna Melià, Pelai Pagès, Óscar
Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Josep Piera, Carles
Pont, Cristina Simon, Lluc Soler, Nicolás Tomás, Àlvar
Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Paula Arnas, Alba Collado, Arnau Figueras,
Núria Molines, Maria Vilella.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer,
Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa
(Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Nous projectes: Zaida Torregrosa

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.
Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria de Comunicació

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Als nostres lectors

Acta d'una època

La mort de Gabriel García Márquez ha estat sentida arreu del món. Els recordatoris i els homenatges s'han encadenat. L'autor de *Cien años de soledad* i de *Crónica d'una muerte anunciada* es va guanyar ben aviat l'adhesió de milions de lectors i el respecte general de la crítica. Adhesió i respecte que van culminar amb el premi Nobel de literatura. Aquesta setmana Àlex Milián ressegueix la pista de l'escriptor colombià en la Barcelona que el va acollir quan encara era un desconegut. Com van ser aquells anys, que alguns han mitificat interessadament? Quina va ser la influència en l'autor de Ramon Vinyes? Rosa Regàs i Joaquim Marco ajuden a aclarir els darrers interrogants d'unes relacions que van deixar una profunda petjada en la seua obra posterior.